

Pastýřský list pro První neděli adventní 2017

Drazí přátelé,

vstupujeme dnes do Adventu, který je letos mimořádně krátký. To znamená, že máme málo času na vánoční přípravy, ale nemyslím jen na dárky a úklidy, ale především na přípravu nového vstupu Spasitele do současného světa, který potřebuje spásu.

Od lidí, kteří se Bohu vzdálili, často slyším, že prý přestali věřit proto, že se zklamali, nebo proto, že se nenaplnilo jejich očekávání, když necítili nějaký užitek ze své zbožnosti. Je mi líto, ale takoví lidé měli asi hodně mylnou představu o Bohu. Udělali si z něj služebníčka, pomocníčka svého štěstí. Vůbec neobjevili jeho velikost a asi je ani nenapadlo, že největším štěstím člověka je stát na Boží straně, být v jeho službě, objevovat jeho velikost, stavět ho výš než sebe, dávat mu přednost před sebou. Naopak, kdo objevil Boha, který podle slov Bible je Láska, ten po Bohu touží, ten ho chce. Kdysi jsem se ptal jednoho snoubence, který měl problém uvěřit v Boha: *Co je pro tebe láska, produkt tvého srdce, nebo něco, co tě přesahuje a je bez hranic, ale naplňuje tvé srdce?* Jasně prohlásil, že láska je nekonečná. Tak mu říkám: *právě nekonečné lásce říká Bible Bůh. Když se jí otevřeš a budeš milovat nezištně, bude v tobě sám Bůh. Neuvidíš ho, ale zakusíš.* Tento objev, tuto zkušenost potřebuje každý z nás. A není těžké ji udělat. Může to zkusit každý z vás. Stačí dělat skutky lásky naprosto nezištně. Když miluješ, Bůh, který je Láska, je přímo v tobě a skrze tebe dokonce působí, ty jsi jeho spolupracovníkem a máš podíl uzdravování světa, na budování Božího království na zemi.

Díváme-li se kolem sebe, musíme uznat, že se daří mnoho věcí jak v církvi, tak ve společnosti. A je dobře se z toho umět radovat a všem, kteří se na tom podíleli, být také vděční. Vděčnost je velice užitečná, nejen obohacuje, ale i uzdravuje mnohá napětí a vztahy, ba dokonce zabraňuje mnoha chorobám. Zároveň musíme vidět, že není všechno kolem nás v pořádku, když slyšíme ze všech stran, jak chybí lidé, jak všude chybí pracovníci, a nepřiznaným důvodem je, že už dvacet let se nerodí dost dětí. Zaměstnavatelé vymírajícího národa shánějí do práce cizince, ale ostatní se přistěhovalců bojí. Umíme sice vydělávat a budovat, ale přestali jsme umět milovat a nezištně sloužit. Opakujeme jako mantru, že všechno něco stojí a vše se musí platit. Já uznávám spravedlnost, ale vidím vážný problém v tom, že jsme z peněz udělali boha, který je všemocný a bez něhož nic nejde. To není křesťanský Bůh. Biblická moudrost říká, že Bůh je Láska, která je naprosto nezištná.

Na podzim jsem doprovázel velkou skupinu poutníků do Lurd. Tam mě zaujali jejich dobrovolníci všech věkových skupin, nejvíce krásní mladí lidé sloužící nemocným. Mezi desítkami poutníků bylo ten den až 600 vozičkářů, o které se starali dobrovolníci, jejichž aktuální počet jsem odhadl na více než tisíc. Když jsem se o ně zajímal, zjistil jsem, že dobrovolník v Lurdech si platí sám nejen cestu, ale i ubytování a stravu, že takto slouží každý rok aspoň jeden týden a k tomu navíc doprovází poutníky své diecéze nebo země. Mladí studenti si musí napřed vydělat na brigádách, aby měli na bezplatnou službu. Dospělí si na